

štete. Prema tome nije točno da vještak nije uzeo u obzir brutto promet, troškove amortizacije, režijske troškove i pravilno izračunao izmaklu dobit tužitelja, jer se iz nalaza vještaka vidi baš protivno, tj. da su svi ti elementi točno uzeti u obzir prema stvarnom stanju iskazanom u podacima koji se nalaze u poslovnim knjigama tužitelja.

Konačno i sam tužitelj u računskom pogledu ne prigovara nalazu i mišljenju sudskog vještaka.

Treba još posebno istaći da je vještak uzeo u dobro tužitelju sve one izdatke koje tužitelj stvarno ima dok vozila nisu radila (režijske troškove) i nakon toga na bazi prosječno utvrđenog ostvarenog netto prihoda - zarade kroz svih devet mjeseci protekle godine, a ne na bazi mjeseci kad je promet bio najslabiji, utvrdio tu dobit i onda ju pomnožio sa brojem 32 dana za koje je utvrđeno da su se vozila mogla popraviti. U tom pogledu ni sama žalba ne stavlja primjedbe.

Što se pak tiče spomenute "naknade stoynine za 204 dana" tužbeni zahtjev u tom pogledu nije bio stavljen do zaključenja glavne rasprave, pa bez tužbenog zahtjeva po čl.2. ZPP-a nije bilo mjesta odlučivanju o tome (toč. III izreke). Ovaj drugostepeni sud je stoga ukinuo toč. III izreke prvostepene presude u cijelosti kao bespredmetnu. Navodi žalbe u pogledu naknade stoynine od 204 dana, ne mogu se uzeti u obzir, jer u drugostepenom postupku nije dozvoljeno preinačavati (povisiti) tužbeni zahtjev, pa sve da i je zahtjev stavljen određeno, a što ovdje nije bio slučaj (član 190, st.1. ZPP-a).

V.V.

VIŠI PRIVREDNI SUD SR HRVATSKE

Presuda br. III Pž 600/78-2  
od 16.V 1978.

Vijeće: Petar Sremac, mr Veljko Vujović, Mira Vučina

Prijevoz stvari morem - Plaćanje vozarine - Potpis primaoca na teretnici - Izvršenje ugovora o prijevozu na temelju zaključenog ugovora - Da bi brodar imao pravo na vozarinu mora dokazati da je teret predao na odredište - Potpis primaoca na teretnici znači potvrdu primaoca da je teret primio - Kada je brodar sklopio ugovor o prijevozu

odredjene količine tereta, ne mora za svaki prijevoz dobiti posebno naredjenje

Sporno je da li je tuženi kao primalac tereta po teretnicama br.522 od 10.III 1970, br.545 od 31.III 1970. i br.641 od 16.VI 1970. godine, dužan platiti tužitelju - brodaru iznos od 12.507,50 din. spp s naslova vozarine za izvršeni prijevoz šljunka, zavisno od odgovora na pitanje da li je tužitelj predao tuženome teret na raspolaganje u luci iskrcaja.

Prvostepeni sud je nakon izvedenih dokaza i provedene rasprave donio presudu kojom je odbio tužbeni zahtjev za taj iznos, a u obrazloženju presude je naveo slijedeće:

"Prema odredbi čl.83, st.1. Zakona o ugovorima o iskorištavanju pomorskih brodova vozarina se plaća samo za teret koji je prevezen i u luci odredišta stavljen primaocu na raspolaganje.

Tužitelj tijekom postupka nije dokazao da je teret preuzet na prijevoz po citiranim teretnicama prevezen i u luci odredišta stavljen tuženome na raspolaganje. Naime, pomoću teretnica br.522 od 10.III 1970, br.545 od 31.III 1970. i br.641 od 16.VI 1970. godine, koje tužitelj nudi kao dokaz, a koje, suprotno odredbi čl.9. ugovora sklopljenog između stranaka dana 13.II 1970. ne sadrže potvrdu primaoca o prijemu tereta, ne može se utvrditi da je teret po citiranim teretnicama prevezen i u luci odredišta stavljen tuženome na raspolaganje. Druge dokaze kojima bi se utvrdila ova sporna činjenica tužitelj nije ponudio. Stoga je trebalo utvrditi da sporni iznos tužbenog zahtjeva iz naslova vozarine nije osnovan i platni nalog u tom dijelu ukinuti".

Protiv prvostepene presude tužitelj je podnio žalbu ne navodeći posebno žalbene razloge, ali je između ostalog u žalbi naveo slijedeće: činjenica je da je tužitelj predao u raspravni spis ugovor od 13.II 1970, aneks toga ugovora i sporne teretnice. Tužitelj smatra da iz tih teretnica proizlazi da je teret uredno predan primaocu, jer je prvostepena presuda iz izvedenih dokaza izvela neosnovan zaključak kad je odbila tužbeni zahtjev.

Drugostepeni sud je ukinuo prvostepenu presudu i predmet vratio na ponovno raspravljanje iz ovih razloga:

Taj sud ispitujući pobijanu presudu u granicama odredjenim u čl.365. ZPP-a nalazi da je pobijana presuda donesena uz žalbeni razlog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz t.13, st.1, čl.354. Zakona o parničnom postupku.

Ovo iz razloga što odlučnim a spornim činjenicama postoji proturječnost između onoga što se u razlozima presude navodi o sadržaju isprava (teretnica) i samih tih isprava.

Naročito se ističe da<sup>se</sup> iz teretnice br.641 od 16. VI 1970. jasno vidi da ju je od strane primaoca tereta tj. od tuženog potpisala i ista osoba koja je kao ovlaštenu predstavnik tuženog stavila svoj potpis na ugovoru o prijevozu dana 13.II 1970. godine. Stoga je obrazloženje pobijane presude u protivnosti s ovom ispravom.

Primaočev potpis teretnice očito znači da je tuženome predana teretnica i u njoj označeni teret, što je u svemu u skladu s odredbom čl.9. međusobnog ugovora stranaka o prijevozu od 13.II 1970. godine.

S tim u vezi bit će potrebno da prvostepeni sud u nastavku postupka izvede dokaze na spomenutu okolnost kao i na okolnost što znači paraf - potpis na teretnici br.522 od 10.III 1970. godine. Fotokopije nisu čitljive pa je potrebno da sud izvrši uvid u originalne isprave.

Ne može se prihvatiti tvrdnja tuženog primaoca da nije dao nalog brodaru da izvrši spomenute prijevoze, jer iz t.l. ugovora proizlazi obveza brodara da i bez posebnog naloga tuženog izvrši prijevoz šljunka i to do određenog roka - 30.IV 1970. godine. To isto proizlazi iz aneksa ugovora od 3.IV 1970. godine.

Nezavisno od iznesenog primijetuje se još i to da tuženi ne tvrdi da tužitelj nije ispunio svoje ugovorne obaveze, nego samo to da tužitelj ne raspolaže još i dokazom da je tuženi potpisao tužitelju primitak tereta. Međutim, činjenica da je zaključen 3.IV 1970. godine ugovor između istih stranaka za prijevoz daljnjih 1000 m<sup>3</sup> šljunka povrh prvobitno ugovorene količine od 2800 m<sup>3</sup> šljunka, upućuje na zaključak da je tužitelj uredno ispunio prethodnu obavezu iz ugovora. (Ugovor je zaključen 13.II, a aneks 3.IV 1970.)

Tek po nadopuni postupka u iznesenom pravcu moći će prvostepeni sud donijeti novu pravilnu odluku, pa će tom prilikom odlučiti i o troškovima drugostepenog postupka.

V.V.